

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/206/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316207416
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5316207416.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Z. I., nar. XX.XX.XXXX, V. XX, o zaplatenie 405,19 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8Csp/71/2016-90 zo dňa 12. apríla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **n e p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalobu zamietol, II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd prvej inštancie konal bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 297 CSP. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa opiera o ust. § 488 Občianskeho zákonníka, § 44 ods. 1, § 43 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z., § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

3. Predmetom tohto sporu žalobca, pán sporu, učinil zaplatenie sumy titulom zmluvného nároku, ktorý mu bol postúpený zmluvou zo dňa 22.09.2015. Skutkové tvrdenia ohľadne postúpeného nároku sa týkali zmluvy o pripojení zo dňa 06.09.2011 č. 948818170. Žalobca predložil síce zmluvu uzavretú v tento deň, avšak s inou osobou (S. S.), než so žalovaným. Z pripojenej zmluvy číslo zmluvy výslovne nevyplýva, ale je v nej uvedené účastnícke číslo totožné s číslom zmluvy tvrdným v žalobe. Pokiaľ by aj šlo o číslo zmluvy (teda o zmluvu v tejto časti totožnú), neboli produkované skutkové tvrdenia ani dôkazy k jej prípadnej neskoršej zmene (v časti odberateľa služieb) a pod. Podľa názoru súdu žalobca zmluvný vzťah medzi predchodcom žalobcu a žalovaným nepreukázal. Faktúry samé o sebe jeho vznik nepreukazujú, nie sú dostatočným dôkazom o poskytovaní plnenia. V prípade preukázania zmluvného vzťahu by mali relevanciu pre posúdenie výšky nároku, rozsahu plnenia a pod. Súd ustálil, že na to, aby mohol nárok priznať žalobcovi z iného titulu (napr. z titulu bezdôvodného obohatenia), absentovali rozhodujúce skutkové tvrdenia, ktoré smerovali výlučne k zmluvnému titulu. Judikatúra vymedzuje rozhodujúce skutočnosti ako údaje, ktoré sú nutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Strana sporu má v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. V danom prípade žalobca k svojim tvrdeniam nepripojil dôkaz, ktorý by jeho tvrdenia preukázal. V danom prípade ide o dôkaz preukazujúci základ nároku. Pritom žalobca je povinný pripojiť k žalobe dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Povinnosť pripojiť k žalobe listinné, či iné pripojiteľné dôkazy,

služi na to, aby súd mohol bez zbytočných prietrahov pripraviť pojednávanie vo veci. Nie je povinnosťou súdu žalobcu k takémuto dôkazu vyzývať. Nesplnenie tejto povinnosti nie je dôvodom na odmietnutie podania alebo zastavenie konania, pretože nejde o nedostatok podmienky konania ani o vadu žaloby, okrem prípadu, ak by to bolo *expressis verbis* uvedené v zákone (R 66/2000). Nesplnenie tejto povinnosti má za následok neúspech vo veci, v dôsledku neunesenia dôkazného bremena. V tomto smere súd nedá nepoukázať na to, že žalobca je právne zastúpený. Keďže súd nemal preukázaný platný vznik zmluvného vzťahu, z ktorého žalobca svoj nárok odvodzuje a iné skutkové tvrdenia (k inému titulu) produkované neboli, žalobe nebolo možné vyhovieť. Súd sa preto potom už platnosťou postúpenia pohľadávky, či výškou nároku, a to z dôvodu nehospodárnosti, neefektívnosti, nezaoberal. Žalobca nesie zodpovednosť za svoju žalobu, nesie bremeno neunesenia tvrdenia a dôkazov. Vzhľadom k tomu, že toto bremeno neunesol, súd žalobu zamietol. Len na okraj súd poukazuje na to, že keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo ešte pred jej doručením žalovanému, súd o ňom samostatne nerozhodoval. Konal o nároku, ktorý zostala naďalej predmetom konania, v danom prípade o zaplatenie sumy 346,36 eur (405,19 - 58,83). O trovách sporu rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, podľa úspechu v spore. V danom prípade bol žalobca neúspešný, preto žalovanému vzniklo právo na náhradu trov tohto sporu v rozsahu 100 %. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému však v tomto spore žiadne trovy nevznikli. Súd aplikoval článok 17 CSP, konajúc hospodárne rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov nepriznal. Urobil tak v snahe predísť potrebe ďalšieho samostatného rozhodnutia o výške náhrady trov (ktorá by bola v danom prípade 0,- eur).

4. Voči citovanému rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd v danom prípade rozhodol bez nariadenia pojednávania. Poukazuje na ust. § 177 ods. 2 písm. a) CSP. Vyššie uvedené ustanovenie je potrebné vykladať tak, že ak žalovaný nespochybnil tvrdenia žalobcu, to znamená skutkové tvrdenia neboli sporné, súd mal žalobe vyhovieť. Avšak v prípade, ak skutkové tvrdenia sú sporné, nie sú splnené podmienky pre rozhodnutie v zmysle ust. § 177 ods. 2 písm. a) CSP, t. j. bez nariadenia pojednávania. Je zrejme, že súd nie je povinný žalobcu vyzývať na doplnenie dokazovania, avšak zároveň treba rešpektovať zákonné ustanovenia a nie je možné vo veci rozhodnúť a žalobu zamietnuť bez toho, aby súd nenariadil vo veci pojednávanie, na ktorom je možné doplniť dokazovanie zo strany oboch strán konania. Poukazuje na ust. § 171 ods. 1, § 181 ods. 2 CSP. Žalobca má za to, že v danom konaní súd nevyslovil svoj právny názor, neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov, ktoré by vyvrátili alebo potvrdili tvrdené skutočnosti. Na základe toho súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, pretože tento nemal možnosť získať vedomosť o vnímanej uvedenej rozhodujúcej skutočnosti súdom ako spornej a zároveň dôvod na označenie ďalších dôkazov. Poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.12.2015, sp. zn. 17Co/1330/2014, rovnako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.06.2018, sp. zn. 43Cob/43/2018. Na základe dohody o prevode telefónneho čísla uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným a S. S. zo dňa 12.07.2013, na základe ktorej došlo k postúpeniu práv a záväzkov zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ktorej predmetom je poskytovanie služieb elektronických komunikácií prostredníctvom SIM karty s číslom uvedeným v dohode. Poukazuje tiež na ust. § 151 ods. 1 CSP. V sporovom konaní súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádza. Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné tvrdenia žalobcu, ktoré zo strany žalovaného neboli nijakým spôsobom spochybnené, považovať za nesporné. Žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp. aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiada o priznanie náhrady trov konania.

5. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a *contrario*) postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

7. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny. Okresný súd dostatočne zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho správny právny záver. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP poukazuje.

8. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. V zmysle ust. § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

10. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, konštatuje naplnenie procesných podmienok ust. § 297 písm. b) CSP preto, aby súd mohol rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. V danom prípade išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1.000,- eur. Samotný žalobca poukazuje na to, že jeho skutkové tvrdenia neboli zosporené, taktiež nenamieta, že išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia a zároveň je nepochybné, že hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1.000,- eur.

11. Žalobca sa však nesprávne domnieva, že pasivita žalovaného v konaní, a teda nepopretie skutkových tvrdení uvedených v žalobe, automaticky znamená, že súd vyhovie uplatnenému nároku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, kde ústavný súd konštatoval: „I. Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. II. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).“

12. Konanie v zmysle CSP je kontradiktórne. Strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. K tvrdeným skutočnostiam musí predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak strana úspešnou v spore nemôže byť.

13. Pokiaľ žalobca tvrdil, že je v záväzkovom vzťahu so žalovaným a nepredložil zmluvu alebo iný dôkaz, ktorý by takýto záväzkový vzťah potvrdil, bez ohľadu na pasivitu žalovaného a nepopretie skutkových tvrdení súd takémuto nároku vyhovieť nemohol. Vychádzajúc z kontradiktórnosti konania, žalobca opomenul dostatočnú bdelosť, keď nepredložil v konaní pred súdom prvej inštancie, a to už pri samotnom podaní žaloby, dôkaz, ktorý ako vyplýva z jeho odvolania, mal k dispozícii a ktorý zakladá záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným. Súd tak mohol vychádzať iba z obsahu spisu.

14. Napriek tomu, že skutkové tvrdenia žalobcu neboli žalovaným zosporené, tvrdenia uvedené v žalobe v spojení s listinnými dôkazmi, ktoré žalobca predložil, neumožňovali súdu žalobe vyhovieť. Naopak, nemožno ani konštatovať, že by skutkové tvrdenia žalobcu boli zosporené, a preto boli splnené podmienky pre to, aby súd konal a rozhodol bez pojednávania. Za konštatovania zanedbania povinnosti žalobcu tvrdiť a preukázať uplatnený nárok na plnenie zo záväzkového vzťahu, nie je opodstatnená námietka žalobcu, že neboli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania. Spornosť ako kritérium pre nenariadenie pojednávania sa v súlade s citovaným ustanovením CSP týka zisteného skutkového stavu. V súdnej veci bola požiadavka nespornosti skutkových tvrdení splnená tým, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

15. Žalobca si nesplnil povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú. Pokiaľ v odvolacom konaní predložil dôkaz - zmluvu o prevode telefónneho čísla (č. I. 100 spisu), ktorý z nebalosti nepredložil pri podaní žaloby, odvolací súd konštatuje, že ide o novotu v odvolacom konaní, ktorá je neprípustná (§ 366 CSP).

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, ktorý taktiež vykazuje vecnú správnosť a neboli voči nemu vznesené žiadne odvolacie námietky.

17. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 CSP s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešným účastníkom konania bol žalovaný, preto mu v zásade vznikol voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný bol však v odvolacom konaní nečinný.

Trovy odvolacieho konania mu nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že žalovanému nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)